

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 47, folketingsåret 2004-05, 1. samling (se Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A side 1243 og 1298), som var en genfremsættelse af L 43 fra folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 5671 og tillæg A side 1423 og 1478). L 47 nåede ikke at komme til førstebehandling i folketingsåret 2004-05, 1. samling. I forhold til L 43 skete der alene en mindre præcisering af bemærkningerne til lovforslagets § 23.

I forhold til L 47 er der i dette forslag foretaget en ændring i § 25, hvor formuleringen i de tidligere forslag »fast bopæl i riget« – svarende til formuleringen i den nugældende grundlov – ikke længere er medtaget. Det betyder, at alle, uanset hvor de bor, har stemmeret, hvis de har indfødsret og opfylder kravet med hensyn til valgretsalder. Næsten alle andre lande har i dag opgivet kravet om »fast bopæl i riget«. Det betyder, at borgerne har stemmeret, hvor de har indfødsret. Ikke mindst efter etableringen af broforbindelsen til Sverige er der ganske mange danskere, som har valgt at bosætte sig i Sverige, selv om de arbejder i Danmark, fordi det for mange er lige så nærliggende at bo i Malmø som at bo i Nordsjælland, når man arbejder i hovedstadsområdet. Endvidere er der foretaget en ny præcisering af bemærkningerne til § 23.

Den danske grundlov, der blev vedtaget i 1953, er den mest utidssvarende grundlov for et demokratisk land – en anakronisme på en række områder. Derfor er der mange argumenter for, at Danmark skal have en ny grundlov.

Valget står reelt mellem, om Danmark skal have en grundlov, hvor det er det skrevne ord, der gælder, eller en forfatning, hvor nogle elementer kan findes i grundloven, men hvor det meste ikke findes i grundloven, men findes i konventioner, som Danmark har tilsluttet sig, og i en række traditioner og fortolkninger m.v., som grundloven er suppleret med. Danmark kan godt undvære en skreven grundlov, hvor alle de centrale, grundlæggende regler findes, og nøjes med en

forfatning, som ikke findes som et sæt grundregler. Men det er et demokratisk problem, at det ikke er muligt at finde grundprincipperne for forfatningen ét sted: i en grundlov.

Den danske grundlov er fra 1953, men mere end to tredjedele af bestemmelserne i grundloven er stort set uændrede fra junigrundloven af 1849. Det betyder, at en række udtryk og formuleringer allerede i 1953 var utidssvarende og i flere tilfælde endda også formelt forkerte.

Dette forslag til lov om en ny grundlov skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 86 om nedsættelse af en grundlovskommission.

SF har fem gange tidligere fremsat forslag i Folketinget om nedsættelse af en grundlovskommission: den 10. februar 1995, den 7. november 1996, den 13. november 1998, den 30. oktober 2003 og den 22. oktober 2004.

Der er efter SF's opfattelse flere grunde til, at Danmark har brug for en ny grundlov, hvis vi fortsat mener, at de grundlæggende principper skal bygge på en grundlov:

For det første er menneskerettighederne, som er gengivet i grundloven, slet ikke tidssvarende i forhold til de menneskerettigheder, som Danmark gennem internationale konventioner har tilsluttet sig. Der er derfor behov for en udbygning af menneskerettighederne. Det gælder både en udbygning af de politiske frihedsrettigheder som f.eks. forbud mod dødsstraf og inhumane afhørings- og straffemetoder, indførelse af børnerettigheder, udbygning af ytringsfriheden, udbygning af de sociale rettigheder, f.eks. retten til arbejde, til en bolig, til sygdomsbehandling og til uddannelse m.v. Endvidere skal der foretages præciseringer og begrænsninger af de ejendomsretsbaserede rettigheder, dvs. den private ejendomsret og arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Ejendomsretten skal f.eks. også ses i sammenhæng med en sikring af natur, miljø og kulturarv af hensyn til kommende generationer.

For det andet giver det stigende internationale samarbejde et klart behov for præciseringer i grundloven.